Cat/0429
UAB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Bellaterra, 26 d'agost del 1962

Estimat fill:

Continuo amb la present la meva carta del dia 23, per a completar la resposta a la teva del 18, amb additament de noves notícies.

Com pots comprendre estem pendents del què sàpigues d'en Messeguer. Quan tinguem la certesa de que has resolt satisfactòriament el pagament dels passatges, estarem més tranquils. Confio que podré parlar-hi aquesta setmana. Si ho aconsegueixo, t'escriuré tot seguit per a explicar-te l'entrevista.

Suposem que vosaltres estareu presos d'un semblant interès fins a sapiguer si hem trobat estatge, on i en quines condicions. No defallim. Es obvi anticipar impressions, perquè et fas il.lusió d'una cosa i resulta que no és viable. El programa d'investigacions per la setmana entrant es bastant extens. De seguida que et pugui dir quelcom concret, t'ho comunicaré:

M'han dit que el "Covadonga" és un gran vaixell, amb tota mena de comoditats i bona cuina. Tots els serveis hi son atesos curosament. Fins porta policia secreta! Encara que el viatge duri 18 o 20 dies, us ho passareu molt bé. A casa no tant, pensant amb la poca cosa que és una nau enmig de l'immensitat de l'Atlàntic; però no mancarà llum als Sants de la devoció de la mare, que no es cansara de pregar-los'hi per vosaltres.

Qui està greument malalt no és "un" germà d'en Peypoch, que només té una germana, sinó un cunyat seu. T'ho previnc perquè ho tinguis present si s'escau parlar-ne amb en Peypoch, que si marxa demà, com va dir-me, ja es deu trobar entre vosaltres. Ja veus, però, que les dissorts familiars no alteren cap dels seus propòsits.

Ens plauria, també, en bona veritat, que fessiu el viatge en companyia de l'Irene, la filla petita d'en Peypoch. Si els seus pares han decidit reintegrar-se a Catalunya, potser no els doldrà que anticii el viatge i els hi esperi.

Compartim les mateixes il.lusions i esperances de vosaltres. Estimem els nens i per bé que sembla que no pugui ésser, ens els estimarem més si els tenim a la vora i estem confiats que el germà avis i que els esperen, seràn tal i com se'ls han imaginat, degut el compte que heu tingut en que se'n formessin una idea digna i elevada, com la tenim formada nosaltres d'ells pel que ens n'haveu dit." Quantes coses ens hem d'explicar ", dius en la teva carta. s una frase que la mare repeteix sovint, puix si bé tu i jo hem passat tots aquests anys explicant-nos coses, ella mantigut en silenci les que et vol dir, i no t'ha dit per a no entristir-te. uantes cartes ha romput després d'escrites, contra el meu parer. "He descansat el meu cor, escrivint al meu fill, però hi dúia tanta amarguesa, que no em sabria perdonar encomanar-li. Si un dia vol Déu que poguem abraçar-lo, ja li diré tot el que he patit durant tants anys i com m'he consagrat al seu fill Joan, per a formar-lo tant perfecte com és ell". Ja ho saps, doncs! T'espera amb una alegria de no dir, i ben disposada a fer la feina que li donis. Recorda molt bé els plats que més t'agradaven, i en aquest aspecte culinari no creguis que hagis descansat gaire, perquè el teu es tant exigent i gurmet com tu, i en això com en moltes altres coses se t'assembla d'una manera sorprenent. En la única cosa que no us assembleu es en el desseiximent. No l'acoquina tractar amb qui sigui. I com que és simpàtic educadíssim i bon "causuer", se l'escolta agradosament i se'n fa cas. Un dia, discutint amb el capità de la seva companyia, aquest va dir-li: "- A ti, si te dejan hablar, no te cuelgan". I aquest capità no s'oblida de felicitar-lo per l'Any Nou!

Amb tot l'amor dels vostres pares i avis.